

KRISTUS JE STEJNÝ VČERA, DNES A NAVĚKY!

Začátek nového školního roku nás přímo vybízí k vzpomínání na prázdniny, zároveň se díváme do budoucnosti a přemýšlíme, jaký bude nový školní rok. Dovolte mi tedy malé ohlédnutí a zároveň několik výhledů a přání do budoucnosti.

Ještě jednou Madrid

Na mši svaté se Svatým otcem Benediktem se sešly 2 miliony mladých z celého světa. Z České republiky z toho byly 3 000. Z Valašského Meziříčí 30 a z Lešné 3. Myslím, že to jsou povzbudivá čísla. Vracejme se k Madridu. Je možné si přečíst promluvy Svatého otce, případně se podívat do videoarchivu TV Noe. Už teď se modleme za příští Světové dny mládeže v brazilském Riu a nezapomeňme, že příští rok bude setkání mládeže České republiky ve Žďáru nad Sázavou.

Biřmování

Od adventu začneme prožívat rok biřmování. Ve farnosti Lešná i Valašské Meziříčí bude probíhat příprava na přijetí této svátosti. První setkání bude v pátek 14. října. Mohou přijít i ti, kdo ještě neodevzdali přihlášku. Biřmování bude až v září 2012. Prázdniny mohou mladým pomoci doladit přípravu vhodným pobytem či akcí.

Štípa u Zlína

je méně známé mariánské poutní místo. Letos se tam uskuteční v sobotu 8. října tradiční pouť našeho děkanátu za nová kněžská povolání a posvěcení rodin. Kromě mše, růžence a adorace se letos můžeme těšit na hudební oratorium o svaté Anežce. Přihlaste se v hojném počtu, těší se na nás otec biskup Josef Hrdlička.

Pastorační a ekonomická rada

Do poloviny října můžete jakoukoliv cestou (schránka, email, pokladničky, osobně atd.) doručit návrhy na kandidáty pastorační a ekonomické rady jak pro farnost Valašské Meziříčí, tak pro farnost Lešná. Koncem října proběhnou volby. Kandidovat mohou i ti, kteří byli v předchozí radě.

Dnes

I když můžeme s vděčností vzpomínat na minulost a s odvahou plánovat budoucnost, nezapomeňme, že nejdůležitější v našem životě je přítomný okamžik. Naučme se jej prožívat s Pannou Marií.

**MARIA, PROS ZA NÁS NYNÍ, TEĎ, TENTO DEN!
TAK SE NAUČÍME DOBRĚ PROŽÍT I HODINU
NAŠÍ SMRTI.**

o. Pavel

Máme nového otce kaplana

Od začátku prázdnin je v naší farnosti ustanoven jako kaplan **P. Bohumil Svítok**. Na následujících řádcích se s ním můžeme trochu seznámit.

1. Odkud pocházíte, kde (a co) jste studoval?

Mé roky dětství a mládí jsem prožil už „v dnešní cizině“. Narodil jsem se 24. prosince 1977 v Bojnících, známých svou ZOO, zámkem a výbornými lázněmi. Bydleli jsme ale v nedaleké Prievidzi (jenom 3km od Bojnic), která se považuje za „centrum Horní Nitry“ na středním Slovensku. Pro zajímavost – Prievidza má 55 000 obyvatel, takže se dá srovnat s Přerovem.

Po ukončení ZŠ jsem se rozhodl studovat na SOU zemědělském v Prievidzi. Tříletý obor „mechanizátor rostlinné výroby“ jsem ještě umocnil dvouletou denní nadstavbou pro získání maturity. V tom čase jsem už aktivně chodil do kostela – denně, přičemž jsem také i ministroval. Pamatuji si, že jsme soutěžili se svým kamarádem, který nyní působí jako kaplan v Ostravě, o budík, který byl hlavní cenou za ministrování přes celé prázdniny.

2. Jak jste se dostal ke kněžské službě?

Můžu říci, že cesta byla hodně klikatá – nebyla to žádná „rovná dálnice“. Jak už to bývá zvykem, těsně před maturitou do konce března se podávají přihlášky na vysokou školu. Po skončení střední zemědělské si spousta lidí myslelo, že půjdu pokračovat na Vysokou zemědělskou do Nitry. Údiv a překvapení neskrývala ani učitelka strojopisu, když jsem jí řekl, že chci jít studovat marketing. To však byl jenom „maskovací manévr“, protože v tom čase jsem už měl podanou přihlášku na teologii do Banské Bystrice – Badína. O kněžství jsem už začal intenzivně uvažovat při studiu na střední škole. Zásadní rozhodnutí padlo o Vánocích 1996, kdy jsem se svým bývalým děkanem jel k nim domů na východní Slovensko. Já jsem mu dělal řidiče, aby nemusel jet sám takovou dalekou cestu a ještě k tomu v zimě. Po absolvování přijímacích pohovorů jsem byl přijat a od září 1997 se stal mým druhým domovem kněžský seminář.

Po tři a půl roku jsem musel studium přerušit ze zdravotních důvodů. Následně jsem byl zaměstnán v potravinářské firmě Nestlé. Tady bylo mojí náplní balícím strojem balit hotové palety polévek na export do kamionu. Práce to byla zajímavá, při které jsem už mohl také uplatnit alespoň minimální vědomosti z kanonického práva a poradit svým kolegy ohledně křtu. Při práci jsem také ještě dálkově studoval a dodělával 3 roky teologii v Bratislavě. Musím

Vám říci, že to bylo hodně náročné. Nejednou se mi stalo, že jsem po noční směně jel autem v sobotu ráno 180 km do Bratislavy, celý den byl na přednáškách a pak ještě 180 km jel zpátky domů. Díky Bohu, s jeho pomocí jsem to dokázal zvládnout.

Nakolik Slovensko, co se týče kněží, „je na tom jako tak dobře“, byla mi doporučena práce kněze tady na Moravě. Nabídku jsem přijal a následně jsem si dodělal rozdílové zkoušky v Olomouci, které mi chyběly z Bratislavy. Za své povolání musím poděkovat v první řadě Pánu Bohu, ale také i spoustě kněží, kteří mi na této cestě pomáhali.

3. Kdybyste se nestal knězem, čím byste byl?

Je to dost těžká otázka, na kterou není snadná odpověď. To ví jenom sám Bůh, kam by mne zavály proudy jeho Ducha svatého... Určitě by mne bavila práce obchodního zástupce či práce s lidmi v administrativě.

4. Jakými farnostmi jste prošel?

Na Moravě jsem už pátým rokem. Mezi farnostmi, které jsem aktivně zažil, patří Holešov, Bánov, Kyjov a teď je to Valašské Meziříčí. Každá farnost je jiná – co do obsahu i do struktury. To, co je ve městě úplně běžnou záležitostí, to se nedá očekávat na vesnici. Platí to však i naopak. Všechno přináší i své plusy i mínusy. Musím ale říci, že všude jsem byl spokojen, protože máme přijmout od Boha nejenom to pěkné a příjemné, ale i to, co v sobě skrývá různá překvapení.

5. V naší farnosti už působíte více než dva měsíce. Čím na Vás zapůsobila?

Těžká otázka a nemám ani přítele na telefonu a ani pomoc publika. No co už. Musím říci, že lidé se svou mentalitou jsou tady na „Valašsku“ povahově jiní, než na „Slovácku“. Přijde mi, že jsou více otevřenější pro řešení svých osobních problémů. Je to vidět také i na větším počtu vysluhování svátosti smíření. No, nemožu to paušalizovat, protože jsem jenom na začátku – pár centimetrů za startovací čarou. Teď se nacházím ve stádiu zkoumání a poznávání lidí či celé farnosti. Věřím, že s odstupem času i díky vám bude můj pohled na farnost obohacen o nové zkušenosti.

6. Máte nějaké krédo, kterým se ve své kněžské službě řídíte?

Je jím citát, který jsem mněl na primičních obrázcích: „Pane, poznal jsi mne, a přece jsi mne vyvolil. Vezmi si mne takového, jaký jsem, a učiň mne takovým, jakým chceš mne mít.“ (*biskup Sailer*) Jsem si vědom svým slabostí a hříčů, na základě kterých si mne i přesto Bůh povolal do této služby, což pro mne je nezaslouženým darem. Děkuji mu za všechno, co mi doposud daroval. Protože, jak čteme v evangeliu u Matouše: „Lidem je to nemožné, ale Bohu je všechno možné.“ (*Mt 19,26*) Ještě jednou díky.

Slovo života

září 2011

*„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“
(Lk 15,32)*

Touto větou končí známé podobenství o marnotratném synovi. Má nám ukázat velikost Božího milosrdenství. Uzavírá kapitolu Lukášova evangelia, ve které se Ježíš tomuto tématu věnuje ještě ve dvou dalších podobenstvích.

Znáš příběh o ztracené ovci, kterou šel pán hledat a ostatních devětadevadesát ovcí nechal v pustině?

A vzpomínáš si na vyprávění o ztracené stříbrné minci a radosti ženy, která poté, co ji našla, svolala své přítelkyně a sousedky, aby se s ní radovaly?

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Bůh se obrací na tebe i na všechny křesťany a zve všechny, aby se spolu s ním veselili, oslavovali a radovali z návratu hříšného člověka, který byl ztracen a zase nalezen. Těmito slovy se v podobenství otec obrací na staršího syna, který s ním žil celý život, ale po celodenní tvrdé práci odmítá vejít domů, kde se oslavuje návrat jeho bratra.

Otec šel věrnému synovi vstříc stejně tak, jako šel vstříc synovi ztracenému, a snažil se ho přesvědčit. V pocitech otce a staršího syna je však výrazný rozdíl. Otec chce ve své bezmezné lásce a obrovské radosti, aby se s ním všichni radovali, ale syn je vůči svému bratrovi naplněn pohrdáním a žárlivostí. Ani ho už za svého bratra neuznává. Když o něm hovoří, říká: „Tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek.“

Otcova láska a radost z návratu syna ještě více zdůrazňuje zlobu druhého syna, která prozrazuje jeho chladný a - dalo by se říci – falešný vztah k otci. Tomuto synovi sice záleží na práci a na plnění povinností, ale přitom nemá otce rád synovskou láskou. Lze říci, že je vůči němu poslušný spíše jako k pánu.

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Těmito slovy Ježíš varuje před nebezpečím, kterému můžeš být vystaven i ty, a to tím, že provedeš život slušného člověka, založený na hledání vlastní dokonalosti, ale přitom budeš posuzovat méně dokonalé bratry. Pokud totiž „lpíš“ na vlastní dokonalosti, jsi zaměřen jen na sebe, naplňuješ se sebou samým a jsi plný sebeobdivu. Chováš se jako ten syn, který zůstal doma a vyjmenovává otci své zásluhy: „Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil.“

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Ježíš se staví proti postoji, ve kterém by vztah k Bohu byl založen jen na zachovávaném příkázání. Takové zachovávaní však nestačí – toho si je i židovská tradice velmi dobře vědoma.

V tomto podobenství Ježíš objasňuje božskou lásku tím, že ukazuje, jak Bůh, který je Lásky, dělá první krok k člověku, aniž by bral zřetel na to, zda si to zaslouží či ne. Chce, aby se vůči němu člověk otevřel, aby s ním mohl vytvořit autentické společenství života. Je pochopitelné, že největší překážkou pro Boha-Lásku je život těch, kteří se zaměřují jen na činnost, díla, zatímco Bůh chce jejich srdce.

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Ježíš tě těmito slovy vyzývá, abys měl vůči hříšníkovi tutéž bezmeznou lásku jako Otec. Ježíš tě volá k tomu, abys míru lásky, kterou má Otec k jakémukoliv člověku, nesoudil podle svých měřítek. Když Otec vyzývá staršího syna, aby s ním sdílel jeho radost z nalezeného syna, žádá i tebe, abys změnil svou mentalitu a přijímal jako bratry a sestry i ty muže a ženy, vůči kterým bys pociťoval jen pohrdání a nadřazenost. To v tobě vyvolá opravdové obrácení, protože tě to zbaví přesvědčení, že jsi lepší. Pomůže ti to vyhnout se náboženské netolerantnosti a přijmout spásu, kterou ti Ježíš získal, jako ryzí dar Boží lásky.

Chiara Lubichová

ZŠ Salvátor

- Prázdniny utekly jako voda a všechny krásné zážitky z hor, moře, chat či jen z našich zahrádek a domovů zůstanou už navždy ukryty v našich srdcích. Ať už jsme se toulali kdekoli, všude je hezky, ale doma je doma, na tom něco bude. Nový školní rok 2011/2012 je pro někoho prvním a pro jiné zase posledním. Třída prvňáčků je takřka přeplněná a to je moc dobře. Deváťáci (moji) naopak prožijí ve svém bezva kolektivu svůj rok poslední a já doufám, že bude plný nezapomenutelných chvil a společných zážitků, aby na setkáních po letech měli na co vzpomínat.
- Svě první vystoupení si prožijí Broučci 15. 9. v našem KZ. V den vydání ŽF již minulost. Doufám, že i letos se budou scházet v plném počtu a přibude i spousta nových tváří. Paní učitelka Bezděková má pro ně i letos připraveno mnoho akcí a zážitků. Přejeme jim, ať je pro ně nový školní rok stejně tak úspěšný, jak tomu bylo v letech předchozích.
- Letošní školní pouť je naplánována na pátek 16. 9. V kostele v Rajnochovicích proběhne společná mše, no a pak už se vše bude řídit především počasím. Protože je tato akce v době psaní článku budoucností a v době vydání ŽF již minulostí, o zážitcích z ní se zmíním až v příštím čísle.
- Všichni rodiče i přátelé školy jsou zváni 20. 9. v 16.00 hodin na plenární zasedání do jídelny školy. Pan ředitel seznámí všechny přítomné s proběhlým i nadcházejícím školním rokem. Poté budou následovat třídní schůzky v jednotlivých třídách.
- A nakonec ještě oblíbená Drakiáda. Když Pán dá, tak bude v sobotu 24. 9. hezké počasí a od 11–16 hodin jste všichni zváni na tuto akci naší školy. Pouštění draků, sou-

těže a odměny, opékání špekáčků apod. se těší velké pozornosti především u dětí. Hřiště Velké Lhoty je pro ni jako stvořené. Tak ať to vyjde!

Lenka Adámková

Charita informuje

Jak prožívají léto lidé bez domova

Vážení čtenáři, Charita Valašské Meziříčí poskytuje celou řadu sociálních služeb. Patří mezi ně také služby lidem bez domova. Tři z těchto služeb mají své sídlo na ulici Zámecká, čtvrtá služba – Sociální rehabilitace sídlí na ulici Zašovská. Služby jsou určeny lidem, kteří se ocitli v obtížné situaci, jsou bez domova, bez střechy nad hlavou a bez pomoci druhých nedokáží svou situaci vyřešit. Bezdomovectví představuje závažný společenský problém, který se netýká pouze velkých měst, ale zasahuje i města menší a nevyhýbá se také vesnicím. Při své práci s těmito lidmi jsem se přesvědčila o tom, jak snadno se člověk dostane až na samé dno a cesta zpět je velmi těžká. Pro některé již není návratu. Nemají dostatek vnitřní síly, aby se odrazili a začali nový život.

A právě těmito lidem jsou určeny služby naším charity – denní centrum, noclehárna, terénní služba a sociální rehabilitace. Jsou zde proto, aby těmito lidem nabídly možnost oddechu na jejich nelehké životní pouti a poskytly jim maximální podporu k tomu, aby zmobilizovali své síly a postavili se svému osudu.

Často se ve své praxi setkávám s otázkou, jak je to vlastně s lidmi bez domova v létě. Převažuje názor veřejnosti, že v létě tito lidé naše služby možná ani nechťejí. Využívají je méně než v zimním období. Vždyť jsou přece venku, je teplo a co víc potřebují. Ze statistik těchto služeb však můžeme dokázat, že není žádný rozdíl mezi zimou a létem.

Kapacita Denního centra pro lidi bez domova ve Valašském Meziříčí je 15 osob za den. V průběhu tohoto léta jsme zaznamenali rekordní počty kontaktů. Například v průběhu měsíce srpna využívalo službu až 37 osob denně. Všem těmito lidem poskytlo Denní centrum stravu, možnost provedení osobní hygieny a sociální poradenství.

Maximálně byla vytížena také Noclehárna pro muže a ženy bez domova, která sídlí ve stejné budově jako Denní centrum. Kapacita ložnice pro muže je 12 lůžek + 2 přistýlky. I tyto přistýlky byly po celé léto obsazeny a je tomu tak dosud. Za pět let existence Noclehárny se nestalo, abychom museli odmítat zájemce z důvodu nedostačující kapacity. Ložnice žen má kapacitu šest lůžek. Ta byla v průběhu léta vytížena na padesát procent. Celá situace svědčí o tom, že i lidé bez domova chtějí přispívat v čistém a slušném prostředí a mají zájem svoji složitou životní situaci řešit. V posledních letech také přibývá počet bezdomovců mladších šestadvaceti let a bezdomovců v důchodovém věku. Před tímto problémem není úniku. Lidé bez domova žijí mezi námi, jsou jedni z nás. Je velmi těžké je posuzovat. V každé době, v každé společnosti se však

vždy našel někdo, komu osud bezdomovců nebyl lhostejný a snažil se těmito lidem podat pomocnou ruku, stejně jako to činí služby naší charity.

Na závěr se ještě zmíním o těch lidech bez domova, kteří ať už z jakýchkoliv důvodů nevyužívají služeb Denního centra a Noclehárny a jsou venku na ulici. Těm je určena naše Terénní služba. Terénní pracovníci dochází za nimi do tvz. skvotů a řeší s nimi problémy přímo v jejich přirozeném prostředí. Cílem terénních pracovníků je tyto lidi vyhledávat, udržet s nimi kontakt a vést je k tomu, aby začali svou situaci řešit. Domov znamená pro většinu z nás zájem, jistotu, oporu, útočiště, místo, kde najdeme pochopení, podporu a pomoc. Lidé bez domova toto zázemí postrádají a je pro ně obtížné hledat směr a novou cestu v životě. Většina těchto lidí je zpočátku velmi nedůvěřivá. O to větší je pak naše radost, když se nám podaří některého z nich dostat z ulice, a začne využívat služby, které Charita Valašské Meziříčí těmito lidem poskytuje.

Bc. Hana Sulovská

Vedoucí úseku služeb pro lidi ohrožené sociálním vyloučením

Poděkování firmě Váhala

Milí farníci, rádi bychom touto cestou poděkovali firmě Váhala a zejména paní Denkové za sponzorské dary. Firma Váhala významně pomáhá Charitě Valašské Meziříčí již mnoho let. Také v nedávných měsících nám paní Denková vyšla vždy ochotně vstříc, například při pomoci zajištění občerstvení pro tradiční Romskou pouť, kterou spolupřádala Charita Valašské Meziříčí, anebo při občerstvení pro maminky a děti z Azylového domu pro matky s dětmi při společných akcích k ukončení školního roku anebo při rozloučení s prázdninami. Velmi si pomoci firmy Váhala vážíme a ještě jednou za ni upřímně děkujeme.

Mgr. Petr Liška, Koordinátor ředitelství

Romská pouť do Poličné

Romská pouť do Poličné 9. 8. 2011 začala průvodem od parku Abácie, kde se sešly romské rodiny z Valašského Meziříčí, Vsetína, Rožnova, Zubří a Karviné. Tento rok se

Festival mládeže Medjugorje 2011

sešlo hodně Romů. Ani jsme neočekávali takovou účast. Po příchodu na Kotlinu začala bohoslužba, kterou měl otec Pavel. Po mši mohli ti, kteří chodí ke svátostem, jít ke zpovědi. Všichni dohromady jsme zpívali Boží písně a společně jsme si uvědomili, jak důležitá je pro nás víra, že chceme společně prosit Boha za romský národ a následovat příklad blahoslaveného Zeferina, který byl smiřovatelem Romů a bílých a byl poctivým člověkem, kterého si lidé v jeho městě vážili. Připomínáme si jeho život každým rokem

o prázdninách, protože náš klub pro romské děti nese jeho jméno – Klub Zeferino. Tento rok to bylo výjimečné v tom, že jsme slavili 150 let od jeho narození.

Po bohoslužbě proběhla biblická soutěž pro děti, kterou zajišťovali naši dobrovolníci. Děti vyhrály krásné ceny a měly také možnost se povozit na koni, kterého jsme tam pro děti měli. Mezi tím se už pro naše hladové žaludky grilovaly párky a vařila káva. Průběžně celou akci doprovázelo hudební vystoupení Ivana Kandráče a jeho pomocníků.

Celou akci provázelo navzdory všem předpovědím krásné počasí a všichni jsme odcházeli spokojení. Zažili jsme krásný den v jednotě a vzájemném porozumění.

Už teď se všichni těšíme na další pouť.

Za Klub Zeferino: Kateřina Pechová

Malice svatohostýnská

Milí farníci ve Valašském Meziříčí.

Všechny vás zdravíme ze Svatého Hostýna. Se zájmem sledujeme, jak mnoho, a jak často vaši famíci jezdí na toto nejkrásnější a nejnavštěvovanější poutní místo. Klademe si otázky a přemýšlíme, jak je možné, že v tak krásné farnosti je jenom 37 členů Malice svatohostýnské (MSH).

Není to zaviněno tím, že vám ještě nikdy nikdo nic pořádného o MSH nepověděl? Chtěli byste se něco dovědět? Rádi za vámi přijedeme a popovídáme si společně. Těšíme se na vás.

Sdělte nám, jestli máte o setkání s námi zájem. Děkujeme.

*Za MSH Marie Loučková
členka výboru*

Medjugorje je poutní místo, kde se letos už po třicet let zjevuje Panna Maria. Bylo to malé, nepatrné místočko v Bosně a Hercegovině, kde se jednoho dne zjevila Matka Boží šesti malým dětem. Od té doby se Medžugorje rozrostla na město, které poskytuje útočiště všem, kdo sem přišli najít lásku, útěchu, porozumění nebo se jen přišli poklonit a načerpat sílu do dalšího svého života.

Každoročně na začátku srpna se zde uskutečňuje festival mladých lidí z celého světa, kteří přišli za naší Matkou, ať už ji za něco poprosit či poděkovat.

Hlavní poselství všech zjevení je: „Mír, mír, nic než mír...“ Myslím si, že toto místo musí působit kouzelně na všechny lidi, co sem přijdou. Je zde cítit všudypřítomná láska. Dýchá na nás Boží přítomnost nejen v prostorech kostela a místech přilehlých, ale tak nějak čiší i z kolemjdoucích lidí. Z úsměvů lidí. Z jejich očí. Každý rozumí každému a přitom nemusí nikdo říct ani slovíčko.

Tento rok se z Valašského Meziříčí a z okolních vesniček vypravil jeden autobus plný mladých, kteří se s nadšením vydali na pouť za Pannou Marií. S modlitbou na rtech jsme putovali dnem i nocí do Medžugorje. Zastavili jsme se u moře na Makarské, potom jsme si udělali i výlet k vodopádům. Atmosféra byla výborná, vzala se kytara a zpívalo se a zpívalo, a to nejen písničky z Hosany, ale i ty naše lidové, a to především z naší rodné Moravy.

Program na samotném festivalu byl následující:

Ráno – ranní chvály a přednášky či svědectví lidí

Odpoledne – pokračování v přednáškách

K večeru – modlitba růžence, mše svatá a adorace

Každý si mohl odnést slovo pro sebe, pro svůj život, načerpat potřebnou sílu ze slova Božího a zamyslet se nad svým životem a udělat menší či větší rozhodnutí. Změnit tak sebe i své okolí, neboť ostatní nejsou lhostejní k našim proměnám, především těm pozitivním.

Proto každému z Vás mladých v duši doporučuji zažít zkušenost v Medjugorji. Okusit kousek nebe na zemi. Nezáleží přece na tom, jestli mám pět nebo padesát, Bůh mě bude milovat pořád stejně a záleží čistě jen na mně, jestli budu chtít jeho přítomnou lásku pocítit či nikoli.

Veronika Matysková

Letos jsem se vydala do Medjugorje na pouť počtvrté. Očekávala jsem jako každý rok tamní silnou přítomnost Panny Marie i Boha. Také jsem očekávala skvělé přednášky a pěkná, mnohdy až dojemná, svědectví Boží přítomnosti v lidských životech. Vše se mi splnilo, ale letošní pouť však jako by byla ještě něčím zvláštní a jiná. Cítila jsem se v Medju skoro jako v ráji – dobrá parta přátel, skvělý program, krásné počasí, vynikající ešusové jídlo ... řekla bych prostě zúžo labúžo.

Všechno bylo tak připraveno, jako by Panna Maria cítila, že celý náš autobus potřebuje nabít pozitivní energií, a jako by cítila, že my mladí potřebujeme dospět k poznání, že bez Boha to v našem životě prostě nebude fungovat. Myslím také, že většina z nás k tomuto poznání během naší pouti dospěla.

Proto bych chtěla vyzvat všechny, kteří ještě nesebrali odvahu se k nám přidat, aby ji do příštího roku určitě našli, protože zážitky, které si odtamtud každý rok odvážíme, jsou mnohdy nepopsatelné. (A krom velkých, hnědých, chlupatých pavouků ve stanech vás tam nic zlého nečeká...)

Tak dá-li Pán příští rok v Medju AHOJ!!!

Lucie Dobiášová

Po třech letech se vracím na místo činu. Tam, kde je Panna Maria a nebe Zemi přiblíženo o trochu víc než jinde. Tam, kde cítíte proudění Božích milostí. Tam, kde jsou zázraky a plnění proseb poutníků takřka na denním pořádku. Prostě tam, do Medjugorje.

Je přínosné občas se podívat na místa, kde se oprostíte od obyčejných každodenních starostí a máte možnost ve svém nitru promlouvat s Bohem. Při krásných medjugorských adoracích a mších svatých spolu s dalšími zástupy mladých i starších lidí, kteří stejně jako my dorazili na Mezinárodní modlitební festival mládeže. Letos již s pořadovým číslem 22 a s padesátitisícovou účastí věřících. Krásná atmosféra umocněná talentovaným sborem zpívajícím nádherné písně a pohledy na vlající vlajky zástupců lidí ze všech možných koutů světa.

Je dobré poslechnout si přednášky i svědectví lidí, kteří prožili osobní zkušenost s Bohem, kteří se z temnot vrátili do světla. A pokusit se odvézt si alespoň něco málo z toho, co bylo řečeno, v nějaké zadní komůrce nitra svého srdce.

Jsem moc vděčná, že mi bylo umožněno zúčastnit se letos pouti do Medjugorje, prožít týden s partou pohodových lidí a načerpat duchovní sílu na mou pokračující životní pouť. Snad vydrží alespoň nějaký čas a možná se někdy příště v Medjugorii společně setkáme.

A závěrem ještě úplně poslední věta: „Nezapomeňte se modlit RŮŽENEC!“

Pištělková Dana

Do Medjugorje jsem se letos vydala šestým rokem. A jako každý rok jsem se těšila na celý ten týden, který prožiji právě tam a právě s lidmi, se kterými ráda trávím čas.

Cestou byla zastávka v chorvatských Lurdech a následně zastávka u moře. Další den pak u Kravických vodopádů, které ve mně vždy vyvolají otázku: „Jak někdo nemůže v takovou chvíli chválit Boha a věřit v Něj při pohledu na tu přírodní krásu?“

První dny v Medju se mi vybavovaly krásné vzpomínky z předchozích let a i když bylo, a je, toto místo naplněné Boží přítomností, klidem a láskou, začalo mi v průběhu pobytu docházet, jak moc se také změnilo místo, kde z velké části vládne i business.

Je velmi dobré, že Medjugorje se v průběhu posledních let stává stále známější, vřdyt před 2 lety bylo účastníků na 20. ročníku Mladifestu

okolo dvaceti tisíc, tento rok stoupla návštěvnost téměř na šedesát tisíc, ale také jde vidět, jak moc toho začali zneužívat obchodníci.

Avšak to pravé kouzlo, které jsem vždy v Medju cítila, tam stále vládne.

Jde opravdu vidět, že Medjugorje je místo svaté, kde člověk dokáže vnímat, jak je Boží láska opravdu nekonečná a SPOUSTU věcí si zde uvědomí, když slyší ta silná svědectví druhých lidí.

Dnešní svět je ale plný nástrah a vábivých pokušení a je opravdu těžké, myslím, že téměř pro každého, udržet si pevnou víru a své přesvědčení ohledně ní.

Na tomto svatém místě má však člověk možnost okusit tak silného pocitu přítomnosti Boha a tolika lidí, kteří v něj věří, že dostane opět odvahu si za „svým“ znova a znova jít.

Ten světský život je pro dnešní mládež třeba někdy i lákavější, ale to všechno jsou věci, pocity, situace a okamžiky, které pomínou. Je to zakázané ovoce, které v určitou chvíli chutná, ale žádné ovoce není nezkazitelné. To, které opravdu vydrží VĚČNĚ, je ovoce, které nám dává k zakoušení Bůh z Jeho ovocných stromů. Není lehké si ho přes rok udržet dobré, protože je mnoho škůdců, které napadají stromy, když ale najdeme zbraně, přípravky proti těmto škůdcům, v podobě modliteb a půstů v tomto životě, pak

v životě, který nás teprve čeká, budeme sklízet ovoce dozrálé, šťavnaté a sladké.

A to jsou mé pocity z tak známého a přesto pro mě stále neomrzělého místa – Medjugorje.

Zuzana Stančíková

Vlak Jana Pavla II.

Možná víte, co je „papamobil“, ale nevíte, co je „papežský vlak“. Můžete se s ním seznámit ve dnech 21. – 24. září, kdy přijede do České republiky poutní vlak Jana Pavla II. Ve středu 21. září dorazí vlak z Maďarska do Starého Města u Uherského Hradiště. Zde na nádraží bude pro veřejnost otevřen ještě týž den odpoledne a ve čtvrtek. Poté vlak přejede do Olomouce, kde bude od pátku do soboty.

Co je papežský vlak? S myšlenkou jeho vytvoření přišli polští železničáři na jedné z poutí. Chtěli tak vyjádřit díky muži považovanému za největšího Poláka v historii. Realizace nápadu se ujal bývalý přednosta stanice Varšava Hlavní nádraží Ryszard Marciniak, který dnes mezi polskými železničáři působí jako kněz. Papežský vlak se na kolejích poprvé objevil v červnu roku 2006. Od té doby se v něm svezlo na 160 tisíc zájemců.

Čím je papežský vlak výjimečný? Vlak je vyzdoben momentkami z četných papežových cest po celém světě. Na jeho čelní kapotě vidíte papežský erb Jana Pavla II. a velké písmeno M symbolizující Pannu Marii. Uvnitř vlaku je i rozhlasové a televizní ministudio, které umožňuje živá vystoupení s papežskou tematikou během jízdy. Ve vagoncích najdete také řadu obrazovek, kde můžete sledovat dokumenty o papežově životě a záznamy jeho nejslavnějších vystoupení během poutí po světě.

137tunová a 68 metrů dlouhá žlutomodrá souprava je jedním z nejmodernějších vlaků současných polských železnic. Dosahuje maximální rychlosti 110 kilometrů za hodinu a pojme 187 cestujících. V květnu během své návštěvy Polska se papežským vlakem svezl nástupce bl. Jana Pavla II. na papežském stolci Benedikt XVI. Při této příležitosti ho posvětil.

Zdroje: ado.cz a rozhlas.cz

Manželské večery

Co je to kurz Manželské večery?

Kurz manželské večery nabízí všem zúčastněným párům praktické rady, jak vybudovat pevné a zdravé manželství na celý život.

Během osmi společně strávených večerů spolu manželé mluví o důležitých otázkách, na které ve spěchu všedního dne nezbývá čas.

Z témat kurzu: umění komunikace, řešení konfliktů, síla odpuštění, rodiče a rodiče partnera, dobrý sex, děláme si na sebe čas a společně se bavíme.

Kurz respektuje soukromí každého manželského páru. Součástí kurzu není skupinová diskuze. O svém vztahu nemusíme nikomu dalšímu nic říkat.

Jak kurz probíhá?

Každé setkání začíná večerí při svíčkách. Následuje promluva, po které mají manželé příležitost si spolu popovídat o tématu večera.

Vše probíhá v příjemném prostředí a pozitivní atmosféře.

Pro koho je kurz určen?

Pro manželské páry, které chtějí vybudovat pevný a trvalý vztah, především však pro ty, kteří chtějí své manželství zlepšit, nebo mají problémy či procházejí náročným obdobím (narození dítěte, změna zaměstnání, dítě v pubertě, „prázdné hnízdo“ po odchodu dětí z domova).

Kurz, ačkoli je založen na křesťanských principech, velmi prospěje všem manželským párům.

Kdy?

V naší farnosti proběhnou tyto manželské večery od října a to každý čtvrtek od 18.00 hod.

Přibližná cena 1 500 Kč na jeden manželský pár (v ceně jsou zahrnuty i večeře).

Přihlaste se do konce září.

CETRUM PRO RODINU SPOLU

Mgr. Marta Řeháková

Vsetín, Horní náměstí 134

Tel.: 731023637

Email: stredisko.catarina@seznam.cz

www.centrumspolu.estranky.cz

Mariánské informace

- V sobotu 1. 10. 2011 se koná v ČM Fatimě Koclířov národní konference Fatimského apoštolátu ČR a mariánských ctitelů za účasti otce arcibiskupa Dominika Duky. Přijímám přihlášky na společnou cestu autobusem co nejdříve.
- V úterý 11. 10. 2011 je plánováno 33. oblastní setkání Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů. Začátek tradičně v 15.00 hod přípravou částí. V 16.00 hod modlitba sv. růžence, v 16.30 hod přednáška, v 18.00 hod mše svatá s následnou adorací a obnovou zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Všichni jsou zváni.

Václav Chládek

Modlitební most

Zpráva všem farnostem!

Předseda ČBK a arcibiskup pražský Mons. Dominik Duka vyzval věřící všech farností, aby se v předvečer státního svátku sv. Václava, kdy skončí bohoslužba v pražské katedrále a z Prahy vyjede slavnostní kolona s ostatky sv. Václava směrem ke Staré Boleslavi, spojili v modlitbě za náš národ a nechali vyzvánět zvony.

Text společné modlitby uvádím dále a prosím, aby se k modlitbě přidal zpěv svatováclavského chorálu a státní hymna. Tam, kde se nekoná večerní bohoslužba, pozvěte věřící ke krátkému připojení se do společenství modlitby za národ v jejich rodinách.

V olomoucké katedrále se 27. září k mostu modliteb připojíme tak, že v 18 hodin bude slavena mše svatá na poděkování za blahorečení papeže Jana Pavla II., při které budou slavnostně přivítány jeho ostatky, které katedrála získala.

V závěru bohoslužby se pomodlíme modlitbu za národ a zazpíváme hymny.

Věřící z blízkého okolí zvu do katedrály k uctění ostatků papeže, který naši diecézi dvakrát navštívil.

+ Jan Graubner
Olomouc, 5. září 2011

**Bože, Otče nás všech,
děkujeme Ti za Čechy, Moravu a Slezsko**

- naši krásnou a úrodnou vlast.

**Děkujeme Ti, žes nám ji po staletí pomáhal
chránit proti nepřátelům vnějším i škůdcům vnitřním.**

**Prosíme Tě, dej i nám dnes potřebné
vůdčí osobnosti všude, kde chybí.**

**Dej všem dětem otce, matku a spořádaný domov
a veď nás, abychom žili**

**ve vzájemném porozumění a každý na svém místě
po vzoru sv. knížete Václava
zodpovědně konali svůj úkol.**

**Staň se tak skrze Krista, našeho Pána.
Amen.**

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Štěpán Čuba	Jan Heller
Jakub Svoboda	Lukáš Tobola
Kristýna Kuráňová	Martin Antonín Ondroušek
Lukáš Peterka	Jakub Zavičák
Gita Komaryn	Diana Marie Tkačová
Izabela Bednářová	Magdalena Petrovická

Damián Štěpančík
Vojtěch Jiří Laštovka
Barbora Kučerová
Hynek Vachník
Jan Pitrun
Lucie Machová
Valentýna Zejdlová

Liliana Zejdlová
Denis Gabriel Hrubý
Natalie Kysučanová
Dominik Harčarik
Dominika Střílková
Klára Marie Stoupová
Sebastian Jan Kučera

Lešná

Jakub Marek
Martin Staněk
Michaela Bednaříková

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Tomáš Pavelka Zubří, U domoviny 234	Jana Adamcová Kunovice 118
Tomáš Dřímál Podlesí 334	Jana Sulovská Podlesí 313
Jan Adámek Písečná 1159	Oksana Ivanivna Lučynec Užhorod Ayvazovskoho 25/17
Michal Struk Prešov-Dilongova 5872	Jana Bartošková Kardinála Bauera 1452
Jaromír Mrnušík Bynina 79	Martina Denková Svěrákova 527
Martin Filípek Podlesí 298	Lucie Zavičáková Krhová 464
Pavel Bradáč Rožnov p./R., Javorová 817	Jana Benčová Branky 220

Lešná

Petr Topič Lešná 170	Zuzana Glírová Valašské Meziříčí, J.K.Tyla 3
Michal Pavlík Kelč – Komárovice 1	Ludmila Holeňová Lešná – Perná 85

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Vlasta Burdová *15. 3. 1930 †18. 6. 2011, Hrachovec 44
Miroslav Konvičný *1. 4. 1933 †19. 6. 2011, Juřinka 127
Radoslav Kubíček *2. 9. 1926 †21. 6. 2011, Jičínská 718
František Kroupa *15. 1. 1925 †24. 6. 2011, Bynina 75
Oldřich Bublík *27. 6. 1924 †29. 6. 2011, Svěrákova 536/33
Karel Bogar *11. 10. 1933 †4. 7. 2011, Tolstého 1138
Aloisie Válková *31. 3. 1923 †9. 7. 2011, Hrachovec 109
Emil Grohmann *21. 12. 1941 †19. 7. 2011, Krhová 175
Josef Bartas *9. 7. 1952 †25. 7. 2011, Zašová 45
Jarmila Kovářová *4. 6. 1922 †10. 8. 2011, Zlín, Pod roz-
hlednou 1883
Marie Zmarzláková *30. 11. 1927 †27. 8. 2011, Valašská
Polanka 341
Marie Tovarňáková *16. 3. 1945 †31. 8. 2011, Vsetínská
40/435
Anna Zátopková *6. 2. 1928 †2. 9. 2011, Podlesí 204

Život farností číslo 9, ročník XVIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jirí Dřímál.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zfvm@abidesign.cz nebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 25. neděli v mezidobí, 18. září 2011

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>